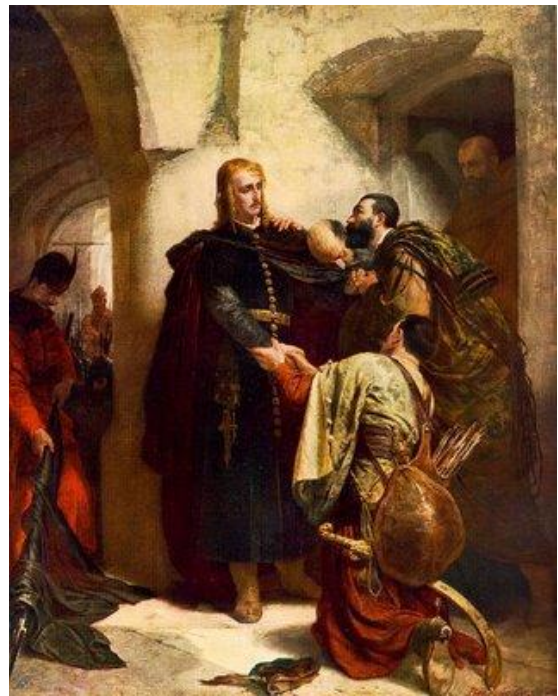


Hunyadi László

Hunyadi László 1431-ben született Hunyadi János és Szilágyi Erzsébet első gyermeke, Mátyás király bátyja. Erdélyben nőtt fel, hiszen itt volt a Hunyadiak birtokainak nagy része. Tanítását egyik hívükre, Vitéz János váradi érsekre bízta, az akkoriban elterjedt humanista elvek szerint. Ezzel egyidejűleg László elsajátította a harcászati ismereteket, gyakran apja mellett volt a hadjáratokon. Ő maga is számos csatában kitűnt és fontos tisztségeket töltött be. 1453-tól pozsonyi gróf, majd horvát-szlavón bán és temesi ispán lett. Később több hadjáratot vezetett a felvidékre. Ekkorra a Hunyadiak már az ország legbefolyásosabb vezetői közé tartoztak.



Hunyadi János fényes nádorfehérvári győzelme és hősi halála után 1456-ban, az idősebbik fia, László került a Hunyadi család és párt élére, ezzel együtt nagy politikai erőt képviselt és a nép körében is közkedvelt volt. Hunyadi László jegyese Garai nádor lánya, Mária volt, és számos támogatóval rendelkezett elsősorban a köznemesség soraiból. Az uralkodó, V. László király biztosította Hunyadi Lászlót, hogy mellettük áll de ez nem tartott sokáig, mivel Hunyadi László nem akart lemondani jelentős hatalmáról és a birtokukban lévő várakról, amiket a király és az őt irányító főúri liga követelt. Közben a főurak, elsősorban az V. László királyt befolyásoló Cillei Ulrik és a Hunyadiak között egyre inkább elmélyedett az ellentét. Cillei szervezkedését Hunyadi László ellen leleplezték, később egy tisztázatlan vita során Hunyadi és hívei meggyilkolták Cillei Ulrikot. V. László király esküvel büntetlenséget ígért és Lászlónak adta atyja minden tisztségét. Ezután azonban az uralkodó mégis megszegte esküjét, Budára rendelte Hunyadi Lászlót és öccsét, Mátyást valamint néhány hívüket, és börtönbe vetette őket. Az események hatására a Hunyadi párt – Szilágyi Erzsébet és testvére Mihály vezetésével – polgárháborús helyzetet teremtett.

A királyi tanács minden törvényes formaságot mellőzve rövidesen kimondta, hogy Lászlót fővesztésre ítéli gyilkosság és felségárulás miatt. 1457. március 16-án Budán, a Szent György téren Hunyadi Lászlót lefejezték.

A legenda szerint a hóhér háromszor sújtott le az áldozatra, aki még ezután is élt. Az akkori törvények szerint ilyen esetben a királynak kegyelmet kellett volna adnia, ezt azonban nem tette meg, és a bakó végül már nem hibázott. Ez is azt mutatja, hogy a kortársak és a későbbi korok is mennyire alávaló és igazságtalan tettek tartották a magyar történelem e fájdalmas eseményét. Nem sokkal később, 1458-ban Mátyás király kihantoltatta, és ünnepélyesen Gyulaféhevárott, apjuk mellett helyezte örök nyugalomra fivérét.

Az 1526-os bártai leltár tanúsága szerint Hunyadi László kivégzése előtt, utolsó perceiben is megemlékezett a bártai Szent Vér ereklyéről és azt rendelte, hogy egy fekete bársony, arannyal gazdagon hímzett kazulát vigyenek a kegytemplomba. A ruha nagyon értékes lehetett, mert a leltár felvételekor 75 aranyforint értékűnek becsülték.